

Καὶ τὰ διδασκτικά δὲ βιβλία προέβησαν ἀμέτρωσ πολλπλασιαζόμενα καὶ ἐπὶ μᾶλλον τελειοποιούμενα· καὶ ὁ ζῆλος τῶν μεταφράσεων ἐξηκολούθησε πυρετωδῶς προϊών. Ἀληθές ὅμως ὅτι μετὰ τῶν ἀριστουργημάτων καὶ πολλὰ τῶν ἐφημέρων καὶ οὐχὶ πάντοτε ὠφελίμων ἔργων τῶν ξένων φιλολογιῶν μεταγγίζει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ καλάμων ἔστιν ὅτε χαριεστάτων, πολλάκις ὅμως καὶ οὐχὶ λίαν ἐξησχημένῶν.

Συγχρόνως δὲ καὶ τὰ πρωτότυπα, εἴτε ἐπιστημονικὰ εἴτε καλλιλογικὰ ἔργα, ηὔξανον καὶ αὐτὰ ὁσημέραι κατὰ τε ἀξίαν καὶ κατ' ἀριθμόν.

1. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

α') Δι' ἀξιολόγων ἐκδόσεων ἀρχαίων συγγραφέων ἐξηκολούθησαν πλουτίζοντες τὴν φιλολογίαν ἄνδρες ὡς ὁ Κοραΐς, ὁ Δούκας, ὅλην βιβλιοθήκην τῶν ἀρχαίων ποιητῶν, ῥητόρων, ἱστορικῶν, μετὰ παραφράσεων καὶ σχολίων ἐκδοῦς καὶ εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα δωρεὰν διανείμας, ὁ Βάμβας καὶ ἄλλοι. Μετ' ἀξιολόγων δὲ σημειώσεων ἐξέδωκέ τινα τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Πλάτωνος ὁ Γ. Μηστριώτης.